

I den forbindelse kan jeg ikke lade være med at stille økonomiministeren et par spørgsmål om noget, som forekommer mig lidt mærkeligt: Dommen blev afsagt i Østre Landsret den 4. oktober i år, og Nykredit udsendte dagen efter en pressemeddelelse. Af denne pressemeddelelse fremgår det, at regeringen har besluttet ikke at anke Østre Landsrets afgørelse, og den 2. november i år ophæver man påbudet.

Hvis ikke ministeren på det tidspunkt har sikret sig opbakning fra et flertal, har ministeren sat Folketinget i en ret umulig situation, idet ministeren mig bekendt – efter de lærdes bøger på biblioteket – dermed har givet ankeafkald. Så synes jeg, det er mærkeligt, at man skal læse i dagspressen, at efter at man har givet ankeafkald – og det er jo ikke noget, man kan tilbagekalde – henvender man sig til Nykredit for at meddele, at det ankeafkald, som man en gang har givet, må man hellere trække tilbage, fordi der nu er nogle partier i Folketinget, som har fremsat et forslag. Det vidner ikke om nogen særlig kompetent måde at håndtere problemerne på.

Jeg vil godt rejse en anden problemstilling over for økonomiministeren, som denne sag også giver anledning til: Vi havde jo ikke kun denne sag om Nykredits reserver, vi havde også hele to sager om KD's reserver. Den ene sag om KD's tilbagebetalingspligtige reserver var ret enkel at forstå. Det var et spørgsmål om, at man fjernede kapitalen, uden at den formelle baggrund var i orden.

Den anden var en kursreguleringskonto, og man har så senere sagt fra regeringens side, at det er i orden, at den kursreguleringskonto kan gå tilbage til egenkapitalen i KD. Det betyder, at i og med at ministeren ikke går til Højesteret med dommen om Nykredit, har ministeren stillet KD i en situation, hvor KD har 2 mia. kr. mindre, fordi KD opfyldte Finanstilsynets påbud og tilbageførte de 2 mia. kr. Det vil sige, at man har forrykket balancen imellem Nykredit og KD ved at lade være med at anke en landsretsdom; også af den grund finder jeg, det er uacceptabelt, at man ikke har anket dommen.

De fleste her i huset ved godt, at jeg ikke er den store elsker af KD, men det er ikke sådan, at jeg synes, at man skal forgylde Nykredit på KD's bekostning, og det er en kendsgerning, at i og med at man acceptere denne dom, har man stillet KD i en situation, som gør, at KD er 2 mia. kr. mindre konkurrencedygtig, end de ville have været, hvis de to realkreditinstitutter havde fået

samme behandling af regeringen. Det vil jeg gerne have at ministeren giver os nogle kommentarer til bagefter.

Jeg vil også gerne have, at ministeren fortæller Folketinget, om det ikke er sandt, at i og med at man ophævede påbudet den 2. november i år, gav man ankeafkald, og at man senere på amatør-mæssig vis har prøvet at få Nykredit til at give udtryk for, at man alligevel ikke havde givet ankeafkald.

Nu er ankeafkald ikke noget, man skriver i et brev. Man giver ankeafkald ved at opfylde dommen på en måde, som for modparten er utvetydig, således som det fremgår af Bernhard Gomards civilretsproces.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er ikke i tvivl om, at uanset hvilken sag der ville blive behandlet i Folketinget, ville fru Kirsten Jacobsen kunne finde mindst én ny sag i sagen, og derfor skal jeg nøjes med at svare på to ting.

Jeg mener, det er helt ubehageligt at skulle sidde og høre på, at fru Kirsten Jacobsen på grundlag af presseforlydender står her på Folketingets talerstol og påstår, at regeringen har været indblandet i en eller anden proces om ankeafkald. Jeg kan oplyse fru Kirsten Jacobsen om, at det ikke er tilfældet. Regeringen traf den 26. oktober i år sin beslutning om at afstå fra at anke sagens indhold, men derimod at anke beløbets størrelse, og det blev meddelt i Boligudvalget den 27. oktober i år. Regeringen har ikke tilkendegivet, at der er ændret noget i den beslutning på noget som helst tidspunkt efter den dato.

Til KD-sagen, som fru Kirsten Jacobsen kalder den, har jeg kun ét svar, og det var også det, jeg gav i Boligudvalget, nemlig at KD tog det påbud, der kom fra Finanstilsynet, til efterretning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når økonomiministeren følte det, jeg sagde, ubehageligt, var det, fordi økonomiministeren overhovedet ikke forstod, hvad det var, jeg sagde.

Jeg påstod ikke, at regeringen havde været inde i en eller anden proces. Jeg fortalte, hvordan man efter almindelige regler giver ankeafkald og konstaterede, at i og med at man opfylder dommen – og det gør man, når man ophæver et forbud – har man givet ankeafkald. Det har man gjort, uanset at ankefristen udløb 27